

Το Χριστουγεννιάτικο μήνυμα του Καλαβρύτων Ιερώνυμου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καλαβρύτων και Αιγιαλείας](#)

Ο Μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Ιερώνυμος στο Χριστουγεννιάτικο μήνυμά του επισημαίνει ότι ο Χριστιανός κάθε χρόνο δεν πρέπει να εορτάζει μόνο την ανάμνηση της Γέννησης του Χριστού αλλά, όπως επισημαίνει «σέ ἐνεστῶτα κάθε φορά χρόνο ἐπικαιροποιεῖται ἡ Θεία Ἐνανθρώπηση, γιά νά καταστεῖ σαφής ἡ εὐλογία πού ἔχει ἡ κάθε γενιά καί ὁ κάθε Χριστιανός ξεχωριστά νά κληρονομήσει τή δυνατότητα τῆς ὁμοιώσεως, τῆς ἐνώσεως μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό καί ἐν τέλει τῆς θεώσεως».

† ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Ἐλέω Θεοῦ Μητροπολίτης τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως

Καλαβρύτων & Αϊγιαλείας

Πρός τόν Ἱερόν Κλῆρον, τούς Ἐντίμους Ἄρχοντας

καί τόν Εὐσεβῆ Λαόν τῆς καθ' ἡμᾶς Θεοσώστου Ἐπαρχίας

Ἀγαπητοί μου πατέρες καί ἀδελφοί, παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα,

«Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καί χαίρει, ὅτι Χριστός ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης» (Μεγαλυνάριον)

Σήμερα ἐορτάζουμε τά Χριστούγεννα, τή “Μητρόπολη τῶν Ἑορτῶν”. Σήμερα ἡ ψυχή μας πλημμυρίζει ἀπό τή χαρά τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως. Σήμερα ὁ Θεῖος Λόγος σαρκοῦται, ὁ Θεός λαμβάνει ἀνθρώπινη ὑπόσταση, γιά νά καταστήσει τόν κάθε ἄνθρωπο Θεόμορφο καί Χριστόμορφο. Ὁ ἄχρονος Θεός εἰσέρχεται στόν χρόνο καί “ὁρᾶται ἀνθρωπίνοις ὀφθαλμοῖς” γιά νά μᾶς ἀποδείξει ὅτι ἡ παροῦσα ζωή, μέ τά πεπερασμένα ὅριά της, εἶναι ἀρκετή γιά νά μᾶς ἐξασφαλίσει τήν προοπτική τῆς αἰώνιας διάστασης, ἀρκεῖ νά ἐμπιστευτοῦμε τήν ἀγάπη Του καί νά ἀκολουθήσουμε πιστά τίς ἐντολές Του. Ὁ ἀχώρητος Θεός Λόγος “φιλοξενεῖται” στό ἀπλό καί φτωχικό Σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, ὥστε ἡ ἐκούσια ταπείνωσή Του νά λειτουργήσῃ ὡς ἀντίδοτο κατά τῆς ἀνθρώπινης ἑπαρσης, ἡ ὁποία εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἁμαρτίας. “Ὁ πρό αἰώνων Θεός” γίνεται “Παιδίον νέον” γιά νά δώσῃ στήν ἀνθρωπότητα τήν εὐκαιρία τῆς μετάνοιας καί ἐν συνεχείᾳ τῆς ἐσωτερικῆς ἀνακαινίσεως.

Ἀνέκαθεν, ἀδελφοί μου, ἡ ἔλευση στόν κόσμον ἑνός νέου μέλους ἀποτελεῖ κομβικό σημεῖο γιά τό ἴδιο καί τήν οἰκογένειά του, ἡ ὁποία τό ὑποδέχεται μέ χαρά καί ἐλπίδα, φροντίζει νά τοῦ ἐξασφαλίσει τίς καλύτερες συνθῆκες προκειμένου νά εἶναι ὑγιές καί ἀσφαλές καί δέν παραλείπει νά ἐορτάζει ἐτησίως τά γενέθλιά του, σέ φαντασμαγορικό, πολλές φορές, κλίμα. Ὡστόσο, ἂν ἐορτάζουμε μέ τόση ἐπιμέλεια τή γέννηση ἑνός ἀνθρώπου, μέ τήν ὁποία ἐξασφαλίζεται ἡ συνέχειά μας ἐπὶ τῆς γῆς, ὀφείλουμε, πολλῶν δέ μᾶλλον, νά τιμοῦμε μέ πλείστη χαρά καί εὐγνωμοσύνη τό πανευφρόσυνο γεγονός τῆς Θείας Σαρκώσεως, μέσω τοῦ ὁποίου γινόμαστε μεθεκτοί Θεοῦ καί ἐκπληρώνεται ἡ προσδοκία τῆς αἰώνιας ζωῆς μας.

Τά Χριστούγεννα εἶναι ταυτόσημα μέ τήν ἀστείρευτη καί ἀνιδιοτελῆ ἀγάπη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός μέ τή Θεία Ἐνανθρώπησή Του, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἀρχή τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί ὀλοκληρώνεται μέ τή γέννησή Του ἐν ἄκρᾳ ταπεινώσει καί πτωχείᾳ στό Σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, ἔρχεται γιά νά σώσῃ τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ἀσφυξία τοῦ πτωτικοῦ κόσμου τῆς μικρότητας καί τῆς ἁμαρτωλότητας, ὅπου τόν ἔχουν

όδηγήσει ό έγωισμός, ή ύπεροψία, ή άδιαφορία για τόν πλησίον καί ή αΐσθηση μιᾶς κίβδηλης παντοδυναμίας, στοιχεΐα τά όποΐα πηγάζουν άπό τήν άπομάκρυνσή του άπό τήν όρθόδοξη Χριστιανική διδασκαλία.

Συχνά, ό σύγχρονος άνθρωπος αΐσθάνεται δυνατός, υπερήφανος καί εύχαριστημένος μέ τόν έαυτό του, όταν έχει πετύχει τούς στόχους του, έχει άποκτήσει πολλά περιουσιακά στοιχεΐα, άσκει κάποιο προσοδοφόρο έπάγγελμα καί φυσικά χαίρει τής, επίπλαστης πολλές φορές, κοινωνικής άποδοχής καί καταξίωσης, άδιαφορώντας για τή σχέση του μέ τόν Δημιουργό του καί έθελotuφλώντας μπροστά στήν ύποχρέωση τής ένάρετης βιοτής, πού επιβάλλεται άπό τήν ιδιότητά του ως όρθοδόξου Χριστιανού.

Γι' αυτό, πρόσ άποκατάσταση τών δεσμών μας μέ τήν Έκκλησία, όφείλουμε νά άντιληφθοΰμε ότι ό έτήσιος έορτασμός τής μεγάλης αϋτής Δεσποτικής έορτής δέν συντελεΐται μόνο χάριν τής άναμνήσεως τών Χριστουγέννων, αλλά σέ ένεστῶτα κάθε φορά χρόνο επικαιροποιεΐται ή Θεία Ένανθρώπηση, για νά καταστεΐ σαφής ή εύλογία πού έχει ή κάθε γενιά καί ό κάθε Χριστιανός ξεχωριστά νά κληρονομήσει τή δυνατότητα τής όμοιώσεως, τής ένώσεως μέ τόν Ίησοΰ Χριστό καί έν τέλει τής θεώσεως.

Ό Θεός έγινε άνθρωπος για νά κάνει τόν άνθρωπο Θεό, ύποκινούμενος άπό τήν άγάπη Του γι' αϋτόν. Γι' αϋτό άς άγαπήσουμε κι έμεΐς, άδελφοί μου, μέ όλη μας τήν καρδιά καί τή διάνοια τόν παντέλειο Θεό. Άς βάλουμε τόν Χριστό στή ζωή μας, έμπιστευόμενοι σέ Αϋτόν “πάσαν μέριμναν”. Άς προσπαθήσουμε νά άκολουθήσουμε έναν πιό πνευματικό τρόπο ζωής, άποστασιοποιημένοι άπό ότιδήποτε εύτελές, επιφανειακό καί άνούσιο. Άς προσπαθήσουμε μέσω τής πίστης καί τής προσευχής νά γίνουμε καλύτεροι Χριστιανοί καί νά είμαστε πιό κοντά στήν Έκκλησία, όχι τυπικά, αλλά οϋσιαστικά. Νά είμαστε χαρούμενοι γιατί μόνο αϋτό ταιριάζει στους Χριστιανούς, άφοΰ έχουμε στήριγμα τόν Χριστό. Νά άπομακρύνουμε άπό τό πρόσωπό μας τή σκυθρωπότητα, τό άγχος καί τόν φόβο γιατί δέν έχουμε νά φοβηθοΰμε τίποτα καί κανέναν όταν μετέχουμε τών Ίερών Μυστηρίων, όταν έξομολογούμαστε τίς άμαρτίες, τά λάθη καί τίς παραλείψεις μας καί είλικρινά μετανοημένοι λαμβάνουμε τό Σῶμα καί τό Αΐμα τοϋ Χριστοϋ κατά τή Θεία Εϋχαριστία. Νά είμαστε ταπεινοί, ύπομονετικοί καί καταδεκτικοί, όπως ό “καταδεξάμενος διά τήν ήμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι” Ίησοϋς Χριστός. Κυρίως όμως, άδελφοί μου, νά νιώθουμε άγάπη άδιακρίτως για όλους, τήν όποία νά τήν έκδηλώνουμε καί έμπράκτως μέσα άπό τήν ήθική καί υλική στήριξη καί τήν άλληλεγγϋή, χωρίς κατάκριση, ιδιοτέλεια καί ύποκρισία.

Άς άναβαπτιστοΰμε σήμερα πνευματικά καί ήθικά ώστε νά άξιωθοΰμε τής Βασιλείας τών Οϋρανών, έχοντας πάντα στόν νοϋ μας ότι “ό Κύριος έγεννήθη δι' ήμᾶς έκ Παρθένου”, ότι είναι “μεθ' ήμῶν πάσας τάς ήμέρας τής ζωής ήμῶν” καί ότι “προσδοκᾷ νά σκηνώση έν ήμῖν”. Τόν εύχαριστοΰμε, Τόν δοξολογοΰμε καί Τόν

εὐγνωμονοῦμε γι' αὐτό καί προσευχόμαστε νά ἐνδυναμώνει τήν προσπάθειά μας νά μετατρέψουμε τήν καρδιά μας καί τή ζωή μας σέ “θεόδεγμον Σπήλαιον”, ὅπως αὐτό τῆς Βηθλεέμ.

Καλά καί εὐλογημένα Χριστούγεννα!

Διάπυρος πρὸς Χριστόν τεχθέντα εὐχέτης πάντων ὑμῶν,

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας Ἱερώνυμος